

Harmen van Straaten

ER
KWAM
EEN
KROKODIL
LOGEREN

Leopold | Amsterdam

Bij Timo zijn ze net aan tafel gegaan.
Opeens belt er iemand aan.
Papa kijkt hen aan vol chagrijn.
'Het zal vast voor de burens zijn.
Al hun pakjes staan dagenlang
bij ons gestapeld in de gang.'

Tring, tring. Daar rinkelt de bel alweer!
Timo vraagt: 'Misschien is het wél voor ons dit keer?'
'Nou,' zegt mama, 'er is mij niks gemeld,
want ik heb helemaal niets meer besteld.'
Papa schudt ongelovig met zijn hoofd.
'Echt,' zegt mama, 'beloofd is beloofd!'

Timo opent de deur en kijkt verbaasd in het rond,
voor hem staat een enorme doos op de grond.
Maar nergens kan hij erop lezen
voor wie die nou zou moeten wezen.
Hij schuift de doos met moeite in de gang.
De doos beweegt, Timo is een beetje bang.

Plotseling wordt de doos opengeklapt.
Er komt een groene krokodil uitgestapt.
'Krokodil is mijn naam, aangenaam,' zegt hij.
'Ik kom gezellig bij je logeren,' vervolgt hij blij.
'Maar,' stamelt Timo, 'ik weet niet, Krokodil...'
'Pas op!' brult die. 'Anders bijt ik je in je... **BIL**.'